

bobeschrijving [fol. 1107] onderscheidt van de ratmahera, of tuinbeschrijving, is door de Hoge Regering nimmer betwijfeld. Men begrijpt dat de ongeregelheden dit nuttige werk hadden belemmerd, maar men drong er op aan dat het, nu de rust is teruggekeerd, wordt hervat. Voor hervatting van de radmahera moet men wachten op de opbrengst van de kaneelooft, maar de zo op slinkse wijze ontfutselde kaneellanden moeten op enige manier weer in handen van de Compagnie komen. [fol. 1108] De redenen daarvoor werden in het besluit van het bestuur van 1757 duidelijk uiteengezet en door Jan Schreuder op onweerlegbare gronden bevestigd. Daarom is het bestuur bevolen dubbel goed te letten op het lichtvaardig kappen van chenna en het strafbare vernietigen van kaneelbomen. Dat kan het oogmerk om de verwerving van kaneel in de gebieden van de Compagnie voort te zetten slechts bevorderen. Het is zeer gunstig dat van de hoofd- en landrente te Jaffna de twee eerste inningen van 1764/65 van f 41.160 en de twee vorige van 1763/64 van f 41.432 zijn voldaan. De twee overige van 1764/65 zullen spoedig binnenkomen. [fol. 1109] De chico's gelden voor 1763/64 van f 2132 zijn onlangs ingeboekt en die voor 1764/65 zullen op de juiste tijd binnenkomen. Het is een goede zaak dat de tienden van het nelygewas in Carretchie zijn verpacht voor $313\frac{643}{675}$ last, wat $70\frac{82}{675}$ meer is dan het voorafgaande jaar. De belasting op kookboter is gemijnd voor $5469\frac{3}{8}$ pond, of $1446\frac{3}{8}$ meer als het voorafgaande jaar. De lijst met schulden van het gouvernement is nog niet ontvangen. De schuld van opperkoopman Henricus Leembrugge in de boekjes van Matara van f 10.653 moet vereffend worden. Dat is wel al gebeurd met die van de gevangengenomen en vermoedelijk gedode kapitein in de korale van Galle Otto Frans Marci. Voorts is er conform het besluit van 18 juli op aangedrongen [fol. 1110] dat de afschriften van de memories van de in de negotieboeken opgenomen debiteuren jaarlijks direct aan de stadhouder en Heren XVII worden toegezonden. Volgens het besluit van 29 november 1762 moeten daarvan ook kopieën naar Batavia gestuurd worden. Ten aanzien van belastingen en ontheffingen, in- en afschrijvingen heeft het bestuur zich gehouden aan zijn besluiten van 5 en 26 januari, 17 maart, 9 april, 1, 17 en 30 mei, 13 en 18 juni, 10 juli, 16, 23 en 30 augustus, 6, 17 en 28 september, 4, 14, 22 en 29 oktober, 19 november en 12 december. Deze besluiten zijn ter kennisneming aangenomen, waarbij men moet opmerken dat twee assistenten met het versmelten van $447\frac{1}{2}$ lb lood tot snaphaankogels een gehele maand bezig waren geweest. Om hen uit te sparen is het juist dat het bestuur op 9 april heeft besloten [fol. 1111] om op dit werk 9 % verlies toe te staan. Ook is goedgekeurd dat het bestuur op 31 augustus, 17 september en 31 december naar aanleiding van een overschrijding door de equipagemeester te Galle Van den Berg van verantwoorde equipagegoederen heeft besloten dat er zulke goederen uitsluitend op grond van een raadsbesluit mogen worden ingekocht, nadat de uiterste noodzakelijkheid daarvan is aangetoond. Dit is het middel om bedrog te voorkomen. Aanvankelijk viel er niets op te merken over het arrest van 23 augustus, waarbij de reeds gerepatrieerde kapitein-militair Frederik Willem baron van Tos f 900,-, die hij na ontvangst van zijn acte dubbel als kostgeld had ontvangen, moest terugbetalen. [fol. 1112] Maar daar Van Tos in de vergadering van 26 september heeft bewezen dat hij deze toelage bij contract van wijlen Lubbert Jan van Eck had ontvangen, gaat men ermee akkoord dat het bestuur hem van deze terugbetaling heeft ontslagen en de boedel van Van Eck daarmee in zijn geheel heeft belast. In de brief van 25 januari berichtte het bestuur over twee zoekgeraakte 2-ponders. Daartoe zijn de besluiten van het bestuur van 22 juni, 19 november en 31 december geraadpleegd. Hoewel de borgen voor luitenant Johan Godfried Wetzels, de koopman en visitateur Jacobus Bartholomeus Raket en de executeurs van de overleden Frans Georg Philip Braunwald verklaarden dat de overledene bij transport meer ammunitiegoederen had verantwoord dan de vermiste kanonnen, [fol. 1113] heeft men het besluit van het bestuur dat er een vergoeding gegeven moest worden, bevestigd. De overgebleven ammunitiegoederen t.w.v. f 4509 waren duidelijk eigendom van de Compagnie, of door slimme berekening, dan wel afschrijving aan particulieren overgegaan. De borgen van Wetzels hoefden zich niet te beklagen nu er van hem niets meer te achterhalen was. Naast het bestuur heeft men hun de vergoeding van de inkoopwaarde van de 2-ponders